

ŠPUNT M.

CASOPIS CESKE MLADEZE VE SVYCARSKU

ČÍSLO 2(4)
ROČNÍK 2

**Ahoj
přátelé !**

krutou zimu,
radioaktivní
sebou a k zle-
lady po tom všem
zíme k vám s na-
dých pro mladé a

atomový dešť,
mléko máme za
pšení vaší ná-
"dobrém" přichá-
ším magazínem mla-
mladě se cítících

**VAŠE REDAKCE
ŠPUNT M.**

ŠPUNT M.

INTERN

- Chyba redakce: Hlas národa, české noviny, nevycházejí v Torontu (Kanadě) nýbrž v Chikago (USA). Redakce se omlouvá.
- Pozor, pozor: Celá redakce se představuje na straně 16 —17.

Redakce všem přeje hezké prázdniny!

BÁSNĚ

Dobře že už o tom víš,
ŠPUNTI mají svůj vlastní
časopis.
Řekne ti, co se kde děje
poví, co tě zajímá,
co máš číst a co máš znát.
Stačí v ŠPUNTU listovat!

(SUSI)

Špunt nám dává mnohé rady!
Špunt seznámí kamarády!
Špunt nás učí pravopis!
Špunt odpoví na dopis!

(FRANTIŠEK)

našich čtenářů

Sešitek malý, rozmilý,
který jste pro nás stvořili,
recepty, vtipy, informace,
všechno to dá hodně práce.
Proto díky za akci,
naší milé redakci!

(Martina)

Jen tak dál!!

Děkujeme za příspěvky
z naší malé soutěže.
Další básně budou
vytisknuty v příštím čísle.

*** CO-KDY-KDE * * * CO-KDY-KDE * * * CO-KDY-KDE * * ***

3-7.7.

Sokolský slet v Curychu.
Koná se od 3. července do 7. července.

20.7.-3.8.

Letní tábor pro děti u moře v Itálii
(Torvaianica). Informace jsou dole.
Od 20.července do 3. srpna.

28.8.

(Srpná) se koná schůzka mládeže
v Curichu v klubovně.!!!!!!!

4.-18. 10.

Podzimní tábor pro děti - od 4.10 - 18.10.

PROČ JE ŽIRAFÁ NĚMÁ

Když jsem tábořil v kráteru N'gvoro, který je největším rájem zvířat v Africe, byl jsem překvapen zvědavostí žiraf. Ležel jsem vedle svého stanu na mýtince obklopené akáciemi, když jsem zaslechl jakési dlouhé chraplavé vzdychání. Tu jsem spatřil nad sebou tři hlavy zvířat, které okusovaly mladé listy.

Předpokládá se, že žirafa je němá. Ale právě v této bezprostřední blízkosti jsem uslyšel, jak zvířata tímto způsobem vyjadřují své uspokojení. Ovšem žirafa nemá hlasivky. Vždy po několika minutách každé z těchto až pět metrů vysokých zvířat sklonilo hluboce hlavu. Důvod tohoto podivného chování tkví v instinktivní struktuře, která takto pomáhá srdci v jeho velké námaze. Jen si představte tu námahu, vypumpovat krev až do výše hlavy tohoto podivného zvířete!

Během dne jsem pozoroval souboj dvou žirafích samců. Bylo zajímavé, že souboj neměl ráz obvyklé rvačky zvířat, ale že se sokové postavili rameny vedle sebe a mocně naráželi hlavami do sebe. Bojovníci byli vyrušeni deštěm a utekli hledající přístřeší pod vysokými stínovníky.

Žirafa snáší i ten největší žár slunce, ale je velmi choulostivá vůči dešti.

Večer u ohně mi vyprávěl můj černý sluha

Kwaweru tuto legendu: Žádný člověk ještě nebyl na světě, když velký Mungu stvořil zvířata. Protože je spravedlivý, dal každému zvířeti prostředek k obraně: Lvu drápy a trnky, slonům kly, antilopám rychlé nohy a žirafě dlouhý krk, aby spatřila svého nepřítele již z dálky.

Přidal jí ještě i mocná kopyta, jejichž rány se obává i sám král stepi lev. Když se žirafa viděla, jak je vysoká, zpychla. Kudy chodila vykládala, že je královnou zvířat, protože svou hlavou dosáhne na nejmladší a nejvýše vyrostlé lístečky, kterých nedosáhne ani slon svým chobotem.

Když jí lev chtěl za to nadýmání potrestat, zahнала ho žirafa tvrdými ranami svých kopyt. To už její pýcha dostoupila vrcholu.

Každé ráno budila svým hlasem ptáky a opice v korunách stromů: "Opice jděte rozhlásovat a ptáci zpívejte o tom, že já jsem královnou zvířat."

Její bezmezná pýcha, nafukování se a nadýmání se stalo nesnesitelným a tak se vypravili zástupci zvířat k Velkému Mungovi, aby si na žirafu stěžovali. "Její pýcha musí být potrestána. Nechám jí dlouhý krk i silná kopyta, ale vezmu jí její hlas!" rozhodl Mungo. "A od té doby nemá žirafa hlas jen vzdychá."

J.L. Brom

Obrázek ze zrní

Tento obrázek, světly jak to slunce, se hodí kamkoliv.

Vezmete pivní tácek, polepte tmavším filcem a nalepte různá zrna, jako např. kukuričná, slunečnicová, hořčičná nebo hrášku, celého pepře, či různé barvy fazolí do různých tvarů, jak se vám to líbí. Po dokonalém zaschnutí přilepte na pověšení na zadní stranu kroucený ozdobný provázek, ve stejné barvě, jakým jste polepili pivní tácek. Hotovo.

ZKUS TO!

Garfield

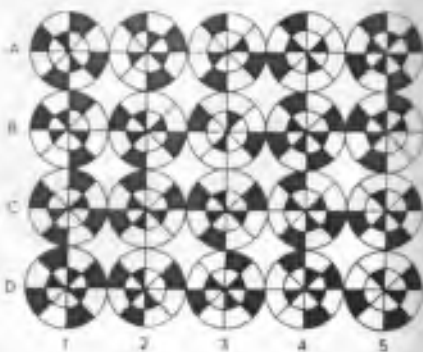
tady máš cereal,
rajčata a ředkvičky

Kde je skryta
žena??????????

SPUNTUM

Které dva kruhy
jsou stejné????

??????????

NAŠ ROZHOVOR

s Dr.Šedivým,ředitelem rozhl.stanice SVOBODNÁ EVROPA

Špunt: Pane doktore, co vzkážete naší mládeži ve Švýcarsku?

Dr.Š.:Především, když mluvíme o české a slovenské mládeži ve Švýcarsku, kolik je tady mladých?

Špunt: Na večírek s Folklórem bylo rozesláno 350 pozvánek.

Dr.Š.: A kolik se zúčastnilo?

Špunt: Více než sto.

Dr.Š.: Hlavně je důležité, aby mládež udržovala svůj jazyk, aby se stále snažila být ve styku s národem, ze kterého vyšla, četla česky, četla slovensky, hledala historii našich národů, defakto dědictví. Já vím, že není snadné právě toto pro mladé lidi, když žijí v cizím prostředí, kde cizí řeč,s kterou jsou denně ve styku, v podstatě potlačuje jejich národní vědomí. Viděl jsem to mnohokrát na mladých lidech ve Spojených státech mladí lidéve druhé i ve třetí generaci stále mluví česky a jsou už také lidé, kteří v té samé generaci,která přišla do Spojených států,když jsou potom starší, tak zapomínají svůj jazyk,zapomínají, odkud přišli a někteří z nich už se těžko dohovojí.Já vím,že to není snadné udržet zájem o jazyk. Je to spíše úkol pro rodiče donutit mladé lidi, aby se rodný jazyk učili,aby ten jazyk používali.Ne vždycky je to úkol,který se podaří splnit.

Špunt: A to my chceme se Špuntem podpořit.

Dr.Š.: Ten váš časopis je velice zajímavý, už jenom tím faktem že jste se rozhodli vydávat časopis, protože dát časopis dohromady, to je fuška, to jste poznali - že jo- každý řekne no tak coco "tak napiš", Tak napiš! Jakmile řeknete -tak napiš-ohromně rychle zjistíte, že nenapiše, jenom málokdo, málokdo napíše a i ti,kteří napíší,s tím,s čím přijdou,se zpravidla nešikne, nehodí se to,je to nic neříkající, špatně to vystihuje to, co jsme měli na mysli a tak dále. Psát je umění samo o sobě,o tom není sporu. Žurnalistika v tomto rozsahu je neobyčejně zajímavá. Myslím,že si zasluhujete zcela a naprosto kompliment a vyložené uznání,protože dokonce vidím,že tady vymýšlíte i křížovky. V každém případě v tom pokračujte,pokud budete moci,eventuelně sežente pro to ještě někoho, kdo by to dělal,až si jednoho

dne řeknete - už je čas, abychom začali dělat něco rozumnějšího.
Špunt.: A víte o nějakých jiných časopisech pro mládež od mladých?

Dr.Š.: Ne, myslím, že jste unikát. Pokud jde o ten váš časopis Špunt, co to znamená to M?

Špunt: Mládeže!

Dr.Š.: Aha. Já myslím, mládenci, že na to můžete být hrdí, je to výborné, můžu to jen chválit.

Špunt: Vy a vaši spolupracovníci vysíláte do Československa. Víte jaká je tam reakce mládeže, dostáváte echo odtud? Víte, zda-li vás poslouchají?

Dr.Š.: Myslím, že mládež tvoří největší část posluchačů, protože jsme ve styku s mladými telefonem i dopisy. Podle přání tvoříme pro ně programy, veliká je poptávka po západní hudbě, nejžádanější jsou disidentské písně, country. Dnes a denně dostáváme telefonátem vzkazy, abychom jim zahráli, abychom jim opakovali tu nebo onu píseň, protože oni si to nahrávají, protože ne vždy je Svobodná Evropa na všech vlnách rušená, třeba je rušená v Praze, tak mladí lidé ve svém nadšení jedou s autem až do Kolína, kde je nerušené pásmo a natáčejí si tam hudební pořady.

Špunt: Zajímá je musika, nebo i politické pořady?

Dr.Š.: Politické pořady jenom do jisté míry, co zajímá mládež, tak ve vašem věku, to jsou pořady historické, politická historie Československa, jak my tomu říkáme, jak to ve skutečnosti bylo. Komunisti jim vykládají jednu věc a při poslechu našeho programu zjistili, že my, když se zabýváme stejnými problémy, mluvíme o tom docela jinak. Tím vznikly dotazy, vznikla myšlenka, že musíme doplňovat jejich vědomosti. Ve formě více méně zábavných programů doplňujeme nebo upravujeme jejich vědomosti z historie české i slovenské.

Špunt: A jaké máme my mladí vyhlídky na spolupráci s vaší rozhlasovou stanicí? Je možná naše účast?

Dr.Š.: Možné to je, ale jde o to, jakým způsobem byste mohli přispět, protože nezapomente jednu věc, že ti lidé, kteří tam dělají programy, to jsou profesionálové, při čemž samozřejmě všichni velice rádi přijmou jakoukoliv iniciativu, která by přišla z vašich řad.

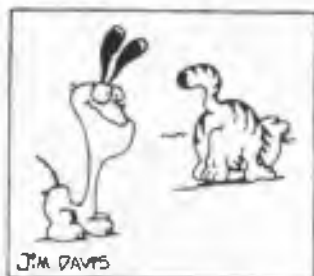
Možná, že by bylo dobré, kdybyste posílali svůj časopis do Svobodné Evropy, já bych ho předal redaktorům, kteří mají na starost mládežnický pořad

Špunt: Můžeme s vámi počítat v kruhu našich dopisovatelů?

Dr.Š.: No pokusím se.

Špunt: Děkujeme Vám za rozhovor.

Garfield

Když byl předsedou vlády v SSSR N.S.Chruščov, na oficiální návštěvu Číny si připravil projev na osm hodin. Na náměstí v hl. městě v Pekingu kde se shromáždilo mnoho Číňanů, tlumočník po dvou hodinách jeho mluvení řekl "ču", po dalších dvou hodinách "ču fu" a na konec po pr
jevu říká "ču fu ču".

N.S.Chruščov byl velmi překvapený a úplně vycepaný se ptá tlumočníka, zda-li porozuměli přítomní Číňané všemu, co jim během osmihodinového projevu povídal. Tlumočník ho ujistil, že ano ptal se dále, co to znamená: "ču, ču fu a ču f ču". On pokojně odpovídá, že ču znamená kecá, ču fu ještě kecá a ču fu ču znamená dokecal.

Viva Italia! Viva Roma! Viva Torvaianica!

Všechny cesty vedou do Říma, a naše ještě o skok dál k mořskému pobřeží do Torvaianiky. Protože to tam většina již zná, nemusím dlouho představovat: Náš program v krátkosti:

plavat plavat plavat

k tomu ještě přijdou výlety do Říma a na jiná historická místa.

Kuchyň je výborná a čistě italská, pro milovníky špaget a těstovin to je úplný ráj.

Kdo nemiluje večerní romantické vycházky po břehu mořském, české písničky, výbornou zmrzlinu, slunce a teplo je v Torvaianice na špatném místě.

CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE

K A R A D I ! ! ! !

pojdte s námi stanovat!

Ukážeme vám pohádkový kraj na sever od Dunaje v Rakousku. Počítáme s účast z různých zemí.

Datum: 7.7 - 20.7

Informace:

Martin Gelnar
Ringstr. 18

4414 Fullinsdorf

Tel. 061 94 16 77

Recette à la Daggy

OMÁČKA NESLYCHANĚ PIKANTNÍ

Omáčky děláme pořád tytéž dokola, zatím co nám na zahrádce dozrává angrešt a nevíme co s ním. Oba problémy dovedně spojíme:

Pro 4 osoby natrháme 750 g zralého angreštu, který opereme, zbavíme stopek a okvětí a necháme na utěrce oschnout.

Pak dáme na rendlík, zalijeme osminou litru vody a čtvrtlitrem bílého vína a rozdušíme. Měkky protřeme sítem, podle chuti osladíme cukrem nebo medem, přidáme špetku zázvoru, podle chuti špetku šalvěje, zalijeme půllitrem kyselé smetany, v níž rozmícháme 2 lžice mouky a povaříme. Můžeme ještě přikyselit citronovou šťávou. Podáváme k vařenému hovězímu nebo k pečení.

Při chvalozpěvu hostů předstíráme skromnost.

DOBROU CHUŤ!

● Dva blázni sedí před propuštěním z ústavu v čekárně a hrají šachy. Třetí jim kibicuje.
První říká: „Šach!“
Druhý zvolá: „Re!“
Prvý vykřikne: „Penalt!“
Třetí se vmísí: „Vy troubové, odkdy se při minigolfu hraje merunou?“

CHEFREDAK

ŠPUNT M.

STOR "ŠPUNTU, M."

Františku, aspon tentokrát se musí přijít podívat na měsíc !!!

„Tati, už je to kompletní“
„To je, Jeničku, způsob, jak
udělat příděl ze dřeva“
„Ale to to docela tajně“
„Při práci“

Už jsi byl také v Československu ?!?

V leopoldovské věznici stojí před namyšleným náčelníkem politický vězeň, bezejmenné číslo, spíš stín člověka, kterého však ani po patnácti letech nepřipravili o svědomí. "Už tady hniješ dost dlouho, napiš si žádost o milost!"

Odpovídá krátce: "To nemohu udělat, protože bych tím tole-roval vaše zločiny".

Žádat vraha o něco, znamená s ním souhlasit. To by si měl uvědomit každý, kdo dobrovolně přistupuje na ponižující požadavky českých komunistických úřadů k návštěvě Československa! Chceš souhlasit tedy s tím, že byl mladý křesťan vhozen do propasti Macochy? Že byl bestiálně umučen tajný kněz? Že stovky lidí jsou pro svoji víru a přesvědčení pronásledováni a zavírání do vězení a blázinců? Uvědomuješ si všechny spáchané zločiny, vraždy, hrůzu, chaos, bezpráví, bídu, ponižování, korupci, ožebračování, útlak náboženství a vnucování marxistické ideologie v zemích za železnou oponou, v Afganistánu, Vietnamu, Laosu, Kambodži, Nicaragui, Syrii, Korei, Kubě, Jemenu a v mnohých afrických státech, kde vládne komunistický teror.

Touha po navštívení našeho rodiště a příbuzných je přirozená a správná, tak jako je správné nezapomenout na svůj český původ. Bohužel uskutečnění této touhy je spojeno s ponižující přetvářkou, vykupování se do otroctví, finančním úplatkem (BRD a CH do poloviny roku 1985 - 116 000 000 DM) a morální prostitucí.

Každý upravenec přímo zesměšňuje utrpení všech chartistů a disidentů i vlastního údělu. Deformuje současný švýcarský názor na asylovou politiku a provínuje se proti všem novým uprchlíkům. Po zkušenostech s prohnáním bolševiků se nesmí nikdo divit, že upravenec může být donašeč a udavač a pocho-pitelně tím může ztratit veškerou důvěru čestných lidí.

K zamyšlení na závěr.

V Písmě stojí:

"Z jednoho stromu nesmíte jísti!"

Ten, kdo v životě nemá takový strom a chce si za každou cenu vše dopřát, je vlastně ubožák bez vůle a otrok vlastního sobectví. Kristus řekl: "Odvalte ten kámen!" než vzkřísil Lazara. Chce tedy naši spolupráci na něčem krásném, dobrém a záračném a ne naši osobní prohru.

Jan Probst

Miroslav Jirásek

SONET A SAMOTKA

Nemohu zapomenout na proslulého příslušníka Karafiáta a na tzv. Partyzána, který z kratochvíle dne 24. zřílí 56 zastřelil v leopoldovské pevnosti ze špačkárny vězně, který v doprovodu strážce nesl na rameni kládu. Byl jsem na samotce a in memoriam zastřeleného vězně jsem napsal sonet, který je ukryt ještě s jinými básněmi pod podlahou leopoldovské samotky.

Dnes čtyřicetý pátý září
kol desáté se ozval kulomet
a s výkřikem pad k zemi tváří
muž v stáhl kolem čtyřiceti let.

Dál podzimní den září,
jak kdyby pouhý list se stromu slét,
je černý den však v kalendáři,
ten muž se více nepozved.

Dřív psána byla v pergamenu
ta Magna Charta lidských práv
a vryta písmem do kamenů
tím písmem pozlacených vět.

Dnes pohanský zas vládne mrav
a právem je zas právo zabíjet.

Na schledanou na
"Sokolském sletě"!

3.-7.7 v Curichu

Já jsem **Marek** prohnanej
jak starej a miluju mu-
ziku a dobrou náladu.
Bydlím v dálce u Luzer-
nu.

Já jsem **René**, mám rád oslavy,
bojuji o titul švýcarského mistra
v "radball". Rád stopujuj, ale už
ne dlouho - raději ve svém!

Já jsem **Játo**, klidnej a mírnej,
láká mě velké dobrodružství,
a cestování.
"Miluju" přírodu,
velké motorky....

Já jsem **Mila** vždycky ve spěchu až bez dechu a pracuji na špuntu - přesto že mám mnoho jiných úkolů.

Já jsem **Madla** chytrá jak dlouhá, jezdím dobře autem, a pokouším se pro vás milí čtenáři něčím přispět k zábavě.

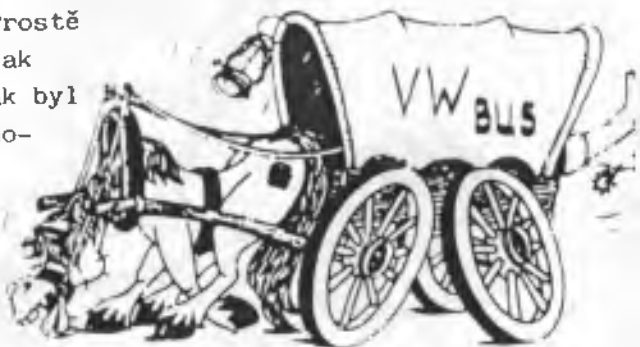
Já jsem **Tomáš** a nic mě nemůže vytáhnout z mého klidu, žiju rád a беру všechno "locker"

Pozor! Nikdo nepsal sám o sobě

Putování za kulturními poklady II

Takto by se dala nazvat cesta, kterou podniklo pár mladých lidí pod vedením p. Šimčíka.

Naše putování začalo v pondělí 7. dubna s proslulou českou přesností, která se tentokrát omezila na pouhou půlhodinku. Cestovali jsme s jedním trucovitým mikrobusem, který řídila mistrná ruka Jardy Crkovského a ještě osobním autem P. Šimčíka. Proč "trucovitý"? Prostě nechtěl cestovat tak, jak bychom si přáli, ale jak byl naladěný. Při únavě jedno-duše vysadil činnost jednoho válce a k tomu ta velká žízeň, takže jsme byli donuceni často tankovat.

První cesta vedla do Rimini, kde jsme strávili první tři noci. Hotýlek nám poskytoval veškeré pohodlí, jehož je potřeba po celodenním trmácení.

Odtamtud se podnikaly cesty do okolí. První výprava vedla do San Marina. Tento kousek země o rozloze 61 km, a který čítá asi 21 tisíc obyvatel, nás okouznil svojí malebností. Mezi místními památkami nechybělo ani české dělo, které bylo vyrobeno za I. republiky v Plzni. Celé město proplétají uličky s různými krámkami.

Další cesta vedla do Ravenny. Je to staré město s byzantskou kulturou, která i dnes má svůj půvab. Ravenna je považována za kulturní pokladnici Itálie. V současnosti je okolí zastavěno průmyslovými stavbami, které ovšem nesnižují kulturní a uměleckou hodnotu starých staveb.

Naše další putování nás zavedlo do Benátek. Benátky mají asi 552 000 obyvatel a sestávají se ze 118 ostrovů, které jsou od sebe odděleny kanály a spojovány více než 400 mosty a můstky. Město jsme si prohlédli z velké části po vlastní ose, ale měli měli měli jsme též možnost podniknout plavbu lodí a tak získat větší přehled o výstavbě a rozloze města.

Navštívili jsme také ostrov Murano, na kterém se vyrábí proslulé benátské sklo. Využili jsme možnosti k návštěvě sklárny. V Benátkách jsme strávili jeden a půl dne a zdálo se nám to krátké, jak na nás toto překrásné město zapůsobilo.

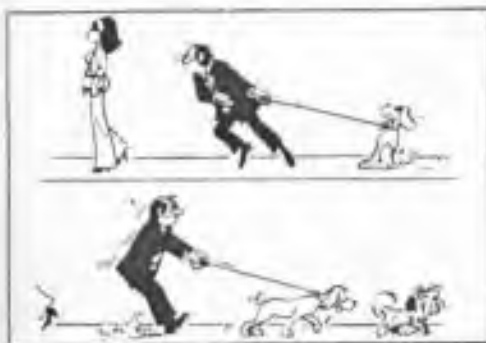
Na konci našeho putování na nás čekala Padova. Prohlídka města přišla sice zkrátka, protože nám nepřálo počasí, a také, že se jedno auto muselo vracet zpět do Benátek pro věci, které tam nějaký dobrák zapomněl. Přesto jsme ale viděli pře krásnou basiliku, která je postavena v románsko-bysantském slohu a skrývá v sobě nesčetná umělecká díla. Krátce jsme také navštívili trh, který se právě konal a pak konečně vyrazili na cestu do Sv. Martina, abychom tam ztrávili naši společnou noc. Cestování nebylo nejlepším, protože jsme se museli potýkat se sněhovými přeháňkami a tím pádem byla jízda

autem značně ztížena. Vše jsme nakonec šťastně přešli a bez úhony dojeli do Svatého Matrina.

V neděli 13. dubna jsme se vydali na zpáteční cestu do Švýcarska a díky J. Crkovskému také dobře dojeli.

P.P.

Zpráva v místních britských novinách: „Dnes ráno v devět hodin se v místní nemocnici narodila paní Barbaře Smithové paterčata, všechna děvčátka. Lékaři doufají, že se jim podaří zachránit život pana Gregory Smitha.“

Medjugorje

tajuplné místo poblíž Mostaru v Jugoslávii, kde se od 24. června 1981 zjevuje denně Panna Maria několika mladým lidem. Něco kolem toho pro nás nepochopitelného dění jsme se dozvěděli v posledním čísle.

Pokračujeme zázračným uzdravením paní Basile z Milána, která byla slepá na pravé oko a nyní zase vidí a o kterém byl na milánské univerzitě vypracován sborník o 130 dokumentech.

Vlevo paní Basile po uzdravení.

Paní Diana Basile, narozená 25. října 1940 v Platyci, /Via Graziano Imperatore 41, Cosenza, Itálie/, vdaná a matka tří dětí, byla od roku 1972 nemocná. Začalo to tím, že nemohla jíst ani psát, protože se jí třásla pravá ruka. Oslepla na pravé oko. Diagnóza - skleróza multiplex. Se stoprocentní jistotou to zjistil profesor Spaziante. Její zdravotní stav se někdy částečně zlepšoval a někdy zase zhoršoval. Podstatně se však zhoršil v létě roku 1983. Ztratila smysl pro rovnováhu, třásla se, nemohla udržet moč a to vyvolalo dermatózu périnále. Přestala ovládat své údy. Nemohla ohnout pravé koleno a pravý loket. Na pozvání jednoho bývalého spolupracovníka /Natalino Borghi, nemocničního ošetřovatele/ jela na pouť do Medjugorje.

O svém uzdravení sama vypravuje:

23. května 1984 jsem byla v Medjugorje ve farim kostele bédřko včítáre. Tam mě paní Novella z Bologni vzala pod paždě a odvedla ke dveřím zákristie, kde se tehdy Panna Maria zjevovala. Jeden francouzsky mluvící kněz mi pomohl, abych se dostala dovnitř. Pak vsoupili vizionáři. Ve chvíli, kdy padli na kolena /začátek zjevení/ jsem slyšela silný hluk; pak už si nic nepamatuji /modlitbu nebo pozorování/. Cítala jsem nepopsatelnou radost. Viděla jsem jako ve sněmu několik událostí ze svého života, na které jsem úplně zapoměla.

Po vidění jsem šla za vizionářky, která vycházela ze zákrstie. Šla jsem vopřícmeně, jako všichni chodící lidé a meně jsem si kłeknut na obě kolěna. To vše jsem si ace neuvědomovala.

Pani Novellá ke mñ přístoupila, pñakala radost a řekla: "Dnes jsem dostala dvě milosti. Tu, že jsem tě směla doprovázet a tu, že jsem se vyprávěla u Otce Tomášáka."

Óstatní pouzřící z toho měli také velkou radost a objímali mě. Jeden pñ, který přijeł stejným autobusem jako já, předtím prosel o znamení, a to znamení nyní také dostal.

Upñně jsem se uzdravila. Zase jsem viděla - ačkoliv jsem byla slepá od roku 1972 - na pravé oko - měla jsem šedit, sřívát zřenou ap. Den za to, 24. května, jsem šla bosá a nezdravila jsem se z hotelu v Ljubuške až do Medjugorje asi 10 km. Dopravzede mě ošetřovatel paní Valadine. Týž den jsem šla na místo zjevení, abych poděkovala.

Když jsem se vrátila domá, řekle máj muž, dosud praktický nevěrec: "Musíme tam jet a poděkovat." Nyní už v Boha věříc. Jsme doma šťastni."

Zde příklad dokumentu, které svědčí o její m zdraví. Uvádím výsledek očních zkoušek:

Schopnost vidět zázrakem uzdraveným okem je 10/10, předtím slepé, zatímco schopnost vidění levým okem je 9/10.

V Miláně 5. července 1984. - Dr.L. Frigerio, Dr.A. Maggioni, Dr.G. Pifarotti, Dr.D. Maggioni.

Lékaři na milánském klinickém zlepšovacím institutu.

Není to úžasne krásné? Proč koná Bůh takové zázraky na přímluvu Panny Marie?

Protože nás má rád. Chce abychom otevřeli oči a přijali do svých srdcí Boží pravdy. Chce nás vytrhnout z výru, ve kterém tone tolik lidí. Chce je zachránit před velice nepříjemným probuzením, které čeká na tyto lidi po smrti.

Má nás rád. Chce nás přivést do věčného štěstí. Proto nám Panna Maria zde také tolik radí. Myslí to s námi dobře. Vše záleží jen na nás! Jakou budoucnost si vybereme?

Nejčastější rada Panny Marie: "Modlete se! Modlete se! Modlete se!" Dále: "Ráno a večer nejméně půl hodiny." Jen ten, kdo se modlí, může z jistotou říci, že věří v Boha a že Ho má rád. Toto jsou základní podmínky pro spasení. Dopřejme si proto času pro modlitbu, ráno a večer. Aspoň 15 minut, jestli se nám ta půlhodina zdá přespřiliš. Nikdy na to nezapomeňme. Z lásky k Bohu, ale také z lásky k sobě.

Uvědoměme si, že Bůh naši modlitbu nepotřebuje, zato my Jeho pomoc velice, neboť bez ní nedojdeme spásy!

Balada o jarním táboře

Jak všichni víte, každý rok na jaře
sejdou se děti na českém táboře.
Náš dům je v krásné, hornaté krajině,
ve více malé, ve svatém Martině.

Tábor je v dubnu, však kdo by to řek,
sněhu je dost, jezdil i vlek.
Byť sníh už byl nevalný, my plni snahy
pilně jsme sjížděli St.Magdalenské svah

Však větší legrace a radost byla,
když družina dětí v les vyrazila
a nedbajíc toho, že mokré mají boty
s bojovým zápalem daly se do roboty.

Udělat "Flaschenbahn" to úkol byl smělý,
vyhrály žvýkačky, neb tři mosty měly.
I ostatní dráhy se klukům povedly,
kus poctivé práce a umu odvedli.

A další den zase dívky a hoši
na louce u lesa svou šikovnost zkouší.
Ze sněhu postavit sněhuláka,
to dítě každičké velice láká.

Největším zážitkem ovšem bylo,
když sluníčko na nás si posvítilo.
U potoka v lese mu nastavíme líc
a sníh prima nese, co přáti si víc.

Kdopak je tento pán, na hlavě čepice?
všichni v něm poznáme pátera Kopice.
I iglů postavit kluci si chtějí,
jak udělat střechu, to nevěděli.

Všem už je zima a hlad mají k tomu
Jdeme se zahřát, tak hurá domů!

Kluci se oddali zábavě nové,
s kopce se řítí na duši traktorové:
oni i diváci užijí švandy,
neva, když někomu prasknou i kšandy.

Však neduh jiný se dávat znáti,
snad půlku dětí do postele sklátí,
břicho je bolí a urputně zvrací,
naštěstí za den se zdraví zas vrací.

Po celé vesnici, jak už to bývá,
řádila chřipka střevní jak divá.
Takže to bolení, všechny ty nářky
nejdou na svědomí naší kuchařky.

Dva týdny utekly rychle jak voda
jede se domů, je to snad škoda?
Domů se těšíme, však mnohý z nás
napřezrok pojede na tábor zas.

??????

617,283,945

Pro dobré matematiky

Číslo, které je v rámečku, je zajímavé
jednak tím, že jsou v něm čísla od 1
do 9, byť trochu přeházená, ale hlavně
je zajímavé tím, že když se dělí jed-
ním číslem, výsledek obsahuje rov-
něž čísla od 1 do 9 a to dokonce do-
ceña sympeticky poskládaná. Které číslo
je ten kouzelný dělitel? O. F.

(Odpověď: při dělení čísla p 617 je 23)

Tady leží 5 čtverců ze sirek.
Přelož dvě sirky, aby vznikly
4 stejně velké čtverce !?!!

Naše kont.adresa:
Redakce "ŠPUNT M."
Kat.misie pro Čechy
Brauerstr. 99
8001 Zürich

tak že příští den ...

